

Co robić z biomasa w czasach dekoniunktury na rynku OZE?

Wobec słabej kondycji rynku biomasy agro, ciekawą alternatywą może się okazać jej wykorzystanie do produkcji granulatów paszowych i ściółki dla zwierząt hodowlanych. To temat szczególnie interesujący dla zakładów peletyzujących biomase. Duże wyzwanie może jednak stanowić spełnienie wymagań jakości i bezpieczeństwa produktów. Wszystkie one zostały ustandaryzowane i są zawarte w wytycznych systemu certyfikacji GMP+.

Historia systemu GMP rozpoczęła się w Holandii w 1992 roku od opracowania systemu dobrych praktyk produkcyjnych GMP Certification Scheme przez organizację Product Board Animal Feed (PDV), czyli Komitet ds. Karmy dla Zwierząt. System został oparty o wymagania normy ISO 9001 (System Zarządzania Jakością), siedem zasad systemu HACCP (System Analizy Zagrożeń i Krytyczne Punkty Kontroli), a w późniejszym okresie także o ISO 22000 (System Zarządzania Bezpieczeństwem Żywności). Wówczas miał on normować warunki dotyczące transportu pasz i bezpieczeństwa związanego z handlem tymi produktami. Podstawowym założeniem było – i nadal jest – zapewnienie jakości i bezpieczeństwa pasz i materiałów paszowych w całym łańcuchu pochodzenia, którymi żywione są zwierzęta, oraz dodatków paszowych, z którymi zwierzęta mają styczność.

System ten rozszerzał się stopniowo. Na początku obejmował Niemcy, Amerykę Południową i Północną, Belgię, Holandię, a później także pozostałe kraje UE, Azję oraz Afrykę.

Co to jest GMP+?

System GMP przez lata ewoluował i w 2006 r. został zastąpiony standardami GMP+ opracowanymi dla wszystkich ogniw łańcucha dostaw. Zawierają one wymagania dla producentów, przetwórców, handlowców oraz organizacji transportowych uczestniczących w łańcuchu żywnościowym zapewniającym bezpieczeństwo karmy dla zwierząt. W szczególności dotyczą one: uprawy roślin, handlu, przechowywania i magazynowania,

produkcji i przetwórstwa, transportu, badań laboratoryjnych, żywienia zwierząt. Właściwe wdrożenie wymagań standardu GMP+ oraz jego poprawne funkcjonowanie w organizacji potwierdza udzielenie certyfikatu przez akredytowaną jednostkę certyfikacyjną (w Polsce posiada ją m.in. SGS).

Certyfikaty GMP+ najczęściej udzielane są firmom w obszarach: Produkcja i przetwarzanie dodatków paszowych, prefiksów oraz pasz (GMP B1), Produkcja i sprzedaż materiałów i dodatków paszowych (GMP B2), Sprzedaż, gromadzenie i magazynowanie materiałów paszowych, dodatków paszowych i pasz (GMP B3), Transport materiałów paszowych, dodatków paszowych i pasz (GMP B4). System GMP+ jest dostosowany również do wymagań prawnych UE, które stanowią podstawę prawną dla całego łańcucha pasz.

Bezpieczeństwo ponad wszystko

System ma na celu zapewnienia bezpieczeństwa nie tylko zwierzętom, ale również człowiekowi, który bierze udział w produkcji roślin na cele paszowe oraz samych pasz. Nade wszystko jednak system ten ma zapewnić bezpieczeństwo konsumentom, którzy spożywając mięso, nie powinni odczuwać jakichkolwiek dolegliwości i problemów. Należy więc dołożyć wszelkich

starań, aby pasza dostarczana zwierzętom spełniała wszelkie normy jakościowe. Posiadanie certyfikatu GMP+ przez poszczególne podmioty w łańcuchu dostaw jest oczywiście obowiązkowe. Jest on absolutnie konieczny w przypadku handlu z firmami holenderskimi. W innych krajach nie ma takiego wymogu, jednak jego brak znacznie utrudnia handel, a czasami prowadzi nawet do wykluczenia z dostaw.

Produkcja pod stałym nadzorem

GMP+ wymaga stałego nadzoru w firmie. Dodatkową kwestią jest konieczność opracowania procedur i prowadzenia zapisów, określenia odpowiedzialności personelu i kierownictwa, badania jakości, a oprócz tego także przeprowadzania analiz zagrożeń możliwych dla danej firmy i z góry zaplanowania rozwiązań na ewentualność ich wystąpienia. W 2014 r. ponad 13 400 firm z 75 krajów było uczestnikami systemu GMP+. Obecnie w Polsce certyfikat ten posiada około 1760 firm. Ich dane można znaleźć na stronie: <http://cdb.gmpplus.org>. Można tam również znaleźć wykaz podmiotów akredytowanych do udzielania certyfikatów w systemie GMP+. Granulacja biomasy agro na cele paszowe jest jedną z wielu możliwości zagospodarowania surowców, których w obecnym czasie „nie potrzebuje” energetyka odnawialna. Obszar ten może być o tyle interesujący dla polskich producentów, że ze względów sanitarnych został ograniczony import granulatów paszowych z siana oraz granulowanej słomy (wyściółka dla zwierząt) z Ukrainy do UE.

Ilona Olsztyńska
SGS Polska

BIOMASA

AKREDYTACJA PCA, FSC®, PEFC

AUDYTY I CERTYFIKACJA

- Audyty miejsc wytwarzania (źródeł pochodzenia) biomasy na cele energetyczne
- Wizje lokalne plantacji energetycznych i audyty miejsc wytwarzania biomasy pochodzenia nieleśnego tzw. AGRO
- Ocena poprawności dokumentowania biomasy na cele energetyczne
- Certyfikacja systemu opartego na zasadach należytej staranności (SNS) w obszarze oceny i kwalifikacji dostawców biomasy na cele energetyczne
- Certyfikacja na zgodność z systemem V-Bioss INiG

EKSPERTYZY TECHNICZNE BIOPALIWA STAŁEGO

- Ocena wizualna (składowisko, środki transportu)
- Pobór próbek i przygotowanie próbek
- Nadzór na załadunkiem/przeładunkiem
- Sprawdzenie stanu czystości środka transportu
- Określenie ilości towaru (np. na podstawie pomiaru zanurzenia statku tzw. Draft Survey, poprzez nadzór nad ważeniem wagonów lub samochodów)
- Pomiar gęstości nasypowej

LABORATORIUM PALIW STAŁYCH (AKREDYTACJA PCA)

- Oznaczenie zawartości wilgoci całkowitej
- Oznaczenie zawartości wilgoci w próbce analitycznej
- Oznaczenie zawartości popiołu
- Oznaczenie części lotnych
- Oznaczenie zawartości siarki całkowitej
- Oznaczenie zawartości chloru
- Oznaczenie zawartości węgla całkowitego
- Oznaczenie zawartości wodoru
- Oznaczenie ciepła spalania i obliczenie wartości opalowej

PL.BIOMASA@SGS.COM

WWW.SGS.PL

WHEN YOU NEED TO BE SURE

SGS